

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Monday, April 13, 2026, 5:43 PM
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Commissie FIN | Wet Werkelijk Rendement - Ontwikkelingen en Het Zweedse Model

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Commissie Financiën van de Eerste Kamer,

Ik volg de ontwikkelingen rondom de Wet werkelijk rendement box 3 met grote belangstelling en heb mijn standpunt hierover reeds kenbaar gemaakt in mijn brief van 8 februari 2026 (kenmerk 179821). Op 17 maart 2026 heb ik de technische briefing en de toelichting van de staatssecretaris gevolgd. Tevens heb ik kennisgenomen van het verslag van 7 april 2026. Ik constateer dat veel van de gestelde vragen en opmerkingen raken aan de kernpunten waar het voorstel schuurt. In het bijzonder waardeer ik de kritische aandacht voor de juridische houdbaarheid van de vermogensaanwasbelasting, de liquiditeitsproblematiek, de uitvoerbaarheid, de mogelijkheden voor verliesverrekening en de effecten op het investeringsklimaat.

Allereerst wil ik opmerken dat het bericht van minister Eelco Heinen over “terug naar de tekentafel” meer onrust dan duidelijkheid heeft veroorzaakt. Hoewel het kabinet snel heeft benadrukt dat de kern van het wetsvoorstel, inclusief de vermogensaanwasbelasting, overeind blijft, heeft deze uitspraak geleid tot extra onzekerheid onder belastingplichtigen. De belangrijkste kritiek, namelijk de belastingheffing over ongerealiseerde winsten, blijft daarbij onverminderd bestaan. In plaats daarvan wordt het voorstel door middel van reparaties en bijstellingen aangepast om het door de Eerste Kamer te loodsen. Hoewel deze aanpassingen op onderdelen begrijpelijk zijn, dragen zij bij aan een toenemende mate van complexiteit en een groeiende ongelijkheid tussen verschillende typen vermogensbestanddelen.

Deze toenemende complexiteit en ongelijkheid worden bovendien zichtbaar in recente voorstellen. Zo is in het wetsvoorstel fiscale stimulering van start-ups en scale-ups een reparatie opgenomen waarbij voor deze specifieke doelgroep wordt gekozen voor een vermogenswinstbelasting in plaats van de vermogensaanwasbelasting. Hiermee erkent het kabinet impliciet dat belastingheffing over ongerealiseerde winsten problematisch is, met name in situaties waarin geen liquide middelen beschikbaar zijn. Dit roept de vraag op waarom dit onderscheid niet breder wordt toegepast op andere vormen van vermogen, specifiek beleggingen die sterk kunnen fluctueren.

Het meest gehouden aandeel onder Nederlandse particuliere beleggers, ASML, illustreert dit risico duidelijk. Na een koersstijging van 77,76% in 2021 volgde in 2022 een daling van 28,71%, waardoor papieren winsten snel kunnen verdampen (De Belegger, z.d.). In een stelsel waarin jaarlijks belasting wordt geheven over dergelijke ongerealiseerde waardeinstijgingen, kan dit ertoe leiden dat belastingplichtigen gedwongen worden (delen van) hun vermogen te verkopen om aan hun fiscale verplichtingen te voldoen. Dit roept fundamentele vragen op over de verenigbaarheid met het draagkrachtbeginsel en het eigendomsrecht.

Juist deze structurele kwetsbaarheden maken de gekozen beleidsrichting des te moeilijker te begrijpen. Tegen deze achtergrond rijst de vraag waarom aanzienlijke tijd, middelen en ambtelijke capaciteit worden ingezet voor de implementatie van een, naar eigen zeggen, tijdelijke vermogensaanwasbelasting, terwijl het kabinet de ambitie heeft om op termijn over te stappen naar een vermogenswinstbelasting. Het ligt voor de hand te bezien of deze middelen niet effectiever kunnen worden ingezet voor de directe invoering van een stabiel, uitvoerbaar en internationaal beproefd stelsel. Het risico bestaat immers dat een als tijdelijk gepresenteerde regeling, mede door de omvang van de benodigde investeringen, feitelijk een permanent karakter krijgt. In dat licht kan worden gewezen op eerdere tijdelijke maatregelen, zoals de verhoging van het btw-tarief van 19% naar 21% en het zogenoemde ‘kwartje van Kok’, die in de praktijk een blijvend karakter hebben gekregen.

De keuze voor de aanwas systematiek dient bovendien te worden gezien in een bredere Europese context. De Europese Unie stimuleert lidstaten om huishoudens actiever te laten participeren in kapitaalmarkten, onder meer door beleggen toegankelijker en aantrekkelijker te maken (Europese Commissie, 2025). Daarbij wordt regelmatig verwezen naar het Zweedse model (Investeringssparkonto) (ANP, 17 augustus 2025), dat zich kenmerkt door eenvoud, uitvoerbaarheid en het ontbreken van belastingheffing over ongerealiseerde winsten. Dit systeem heeft geleid tot een hoge participatiegraad, waarbij meer dan 50% van de Zweedse bevolking actief belegt, in Nederland ligt dit rond de 23 % (Koerts, 2025). Onderzoek wijst overigens uit dat Zweedse beleggers op lange termijn substantieel hogere rendementen realiseren dan onder het Nederlandse regime (Koerts, 2025). Dit draagt niet alleen bij aan individuele vermogensopbouw, maar ook aan het investeringsklimaat in Nederland.

Ik hoop dan ook dat de Eerste Kamer bij de beoordeling van dit wetsvoorstel nadrukkelijk betreft of de voorgestelde koers de meest doelmatige, uitvoerbare en rechtvaardige weg is, mede in het licht van een zeer geschikt alternatief, namelijk het Zweedse Model. Want waarom moeilijk dan als het ook makkelijk kan en dit alle problemen op lijkt te lossen waar we momenteel tegenaan lopen?

Ik dank u hartelijk voor uw aandacht en blijf de behandeling van dit belangrijke wetsvoorstel met belangstelling volgen.

Met vriendelijke groet,

Dhr. ^{5.1.2.e}